

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 17 września 2018 r. roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wniosła przeciwko B. K. (1) i E. K. o zapłatę na podstawie art. 299 § 1 k.s.h. solidarnie kwoty 19 953,12 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwot:

- 9471,49 zł od dnia 14 grudnia 2016 r. do dnia zapłaty;

- 6501,84 zł od dnia 17 września 2018 r. do dnia zapłaty

oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazano, iż B. K. (1) i E. K. pełniły funkcję członków zarządu w spółce (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S., a egzekucja wierzytelności powódki przeciwko tej spółce wynikająca z nakazy zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 15 września 2011 r. (sygn. X GNc 2968/11) okazała się bezskuteczna.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 28 września 2018 r., sygn. akt XI GNc 1981/18 Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu, nakazując pozwanym B. K. (1), E. K., aby zapłaciły solidarnie stronie powodowej kwotę 19953,12 zł (dziewiętnaście tysięcy dziewięćset pięćdziesiąt trzy 12/100 zł) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, liczonymi:

- od kwoty 9471,49 zł od dnia 14 grudnia 2016 r. do dnia zapłaty;

- od kwoty 6501,84 zł od dnia 17 września 2018 r. do dnia zapłaty

oraz kwotę 2667,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2417,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

W przepisany terminie pozwane wniosły sprzeciwy od ww. nakazu zapłaty.

Prawomocnym postanowieniem z dnia 4 lutego 2019 r. Sąd odrzucił sprzeciw pozwanej E. K. wobec nieusunięcia jego braków formalnych w określonym terminie. Wydany nakaz zapłaty uprawomocnił się w stosunku do E. K. z dniem 13 listopada 2018 r.

Pozwana B. K. (1) w sprzeciwie od ww. nakazu zapłaty, którego braki uzupełniła w terminie, wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu sprzeciwu B. K. (1) potwierdziła, iż pełniła funkcję członka zarządu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.. Podniosła, że na początku 2013 roku zaistniała możliwość wykonania prac na rzecz (...) S. sp. j. w S., umożliwiająca spłatę wszystkich zobowiązań i uzyskanie środków na dalsze funkcjonowanie spółki. Jednak z dniem 13 maja 2014 r. ogłoszono upadłość ostatnio wymienionej spółki zarejestrowaną przez tutejszy Sąd XII Wydział Gospodarczy pod sygnaturą XII GUp 12/14, co uniemożliwiło odzyskanie przysługujących spółce (...) sp. z o.o. należności. Nadto przeciwko spółce (...) sp. z o.o. prowadzone były skuteczne postępowania egzekucyjne z majątku spółki, zaś powódka nie skorzystała z postępowania dotyczącego wyjawienia majątku, wobec czego umorzono egzekucję mimo możliwości zaspokojenia wierzyciela. Finalnie pozwana podniosła zarzut przedawnienia roszczenia odsetkowego oraz niewykazania przez powódkę poniesionych kosztów zastępstwa, których dochodzi.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska, przy czym na rozprawie w dniu 9 października 2019 r. pozwana B. K. (1) podniosła, że (...) sp. z o.o. dysponuje majątkiem na zaspokojenie zobowiązań powódki.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. pozwem wniesionym do Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie w dniu 7 września 2011 r. dochodziła przeciwko (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. kwoty 11.183,87 zł tytułem częściowo nieopłaconej przez pozwaną faktury VAT z dnia 31 marca 2011 r. za sprzedane i dostarczone pozwanej bez zastrzeżeń materiały budowlane wraz ze skapitalizowanymi odsetkami w kwocie 739,66 zł oraz kosztów procesu.

W dniu 15 września 2011 r. Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie X Wydział Gospodarczy w sprawie XI GNc 2968/11 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, na podstawie którego zasądził od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. kwotę 11 923,53 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 7 września 2011 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 2557 zł tytułem kosztów procesu.

Nakaz zapłaty po podwójnej awizacji korespondencji sądowej pod aktualnym adresem siedziby przy ul. (...) w S., która powróciła do sądu jako niepodjęta w terminie, uprawomocnił się dnia 1 listopada 2011 r.

W dniu 16 listopada 2011 r. Sąd nadał na wniosek wierzyciela klauzulę wykonalności na ww. nakaz zapłaty.

Dowód:

- pozew z załącznikami – k. 2-34, nakaz k. 35, przesyłka – k. 39, wniosek – k. 41, postanowienie – k. 44-45 w aktach sprawy XI GNc 2968/11;

- nakaz zapłaty z dnia 15 września 2011 r. zaopatrzony w klauzulę wykonalności k. 10-11;

- postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności z dnia 16 listopada 2011 r. k. 12-13.

W (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. przewidziano jednoosobowe zarząd i reprezentację. Począwszy od 7 lipca 2011 roku spółka ta posiada siedzibę przy ul. (...) w S.. Po śmierci prezesa zarządu tej spółki S. K. prezesem zarządu została E. K., która tę funkcję sprawowała w okresie od 20 października 2011 do 27 kwietnia 2012 r. Kolejnym prezesem zarządu została B. K. (1), która sprawowała tę funkcję od 27 kwietnia 2012 do 5 lipca 2013 r., w związku z rezygnacją z tej funkcji. Następnie prezesem zarządu ponownie została E. K., która pełni tę funkcję nieprzerwanie od 5 lipca 2013 r. do chwili obecnej.

Dowód:

- odpis KRS z dnia 29 lutego 2016 r. k. 16-18;

k. 118,

- zeznania świadka E. K. k. 118;

- zeznania świadka T. B. k. 118-119;

- przesłuchanie pozwanej B. K. (1) 119-120.

Pierwsze problemy finansowe (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. pojawiły się ok. 2010 -2011 r., kiedy spółka nie otrzymała wynagrodzenia w kwocie ok. 300 000 zł za wybudowanie boisk w P., pojawiały się opóźnienia w płatnościach dla jej dostawców. Kiedy funkcję prezesa w kwietniu 2012 r. objęła B. K. (1) spółka miała już problemy finansowe związane z zatorami płatniczymi od kontrahentów. Z uwagi na zatory płatnicze opóźniały się również płatności spółki (...) sp. z o.o. wobec jej dostawców. B. K. (1) nie składała wniosku o ogłoszenie upadłości spółki, uważając, że nie ma takiej potrzeby. Długi spółki były ściągane w toku egzekucji komorniczych, zajmowane był maszyny i samochody wskazane przez B. K. (1) na miejscu w biurze spółki przy ul. (...) w S.. W toku egzekucji

komorniczych zajęte zostały rachunki bankowe spółki w Banku (...), zostały zajęte obydwoma. Tego nakazu z E. na oczy nie widziałam. Tak samo umorzeń komorniczych.

Jednym z kontrahentów spółki była (...) S. sp. j. w S., z którą spółka (...) sp. z o.o. regularnie współpracowała, realizując na jej rzecz różnego rodzaju roboty budowlane, między innymi roboty instalacyjne w S. i W.. W strukturze sprzedaży spółki (...) sp. z o.o. wynagrodzenia od (...) S. sp. j. stanowiły ok. 40-50% przychodu. (...) S. sp. j. w S. zalegała z płatnościami na rzecz spółki (...) sp. z o.o. W 2013 r. zostały zerwane ze spółką (...) sp. j. w S. kontrakty publiczne, w tym z (...) S. na m. in. budowę T. oraz kwartału przy ul. (...). To spowodowało, że w dalszym ciągu spółka (...) sp. z o.o. nie otrzymała wynagrodzenia.

Dowód:

- zeznania świadka T. B. k. 118-119;

- przesłuchanie pozwanej B. K. (1) 119-120.

Z dniem 13 maja 2014 r. ogłoszono upadłość spółki (...) sp. j. w S. zarejestrowaną przez tutejszy Sąd XII Wydział Gospodarczy pod sygnaturą XII GUp 12/14. Spółka (...) sp. z o.o. zgłosiła swoje wierzytelności w tym postępowaniu, jednak nie zaspokoila się z masy upadłości.

Bezsporne.

Dnia 19 stycznia 2015 r. spółka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. na poczet należności wynikających z przedmiotowego nakazu uiszcila na rzecz powódki kwotę 2000 zł, z której powódka na poczet należności głównej zaliczyła kwotę 425,04 zł. Następnie dnia 3 marca 2015 r. spółka uiszcila na rzecz powódki kwotę 2000 zł.

Dowód:

- dowody wpłat KP k. 76-77;

- zeznania świadka E. K. k. 118.

Na podstawie wydanego nakazu zapłaty zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w sprawie X GNC 2968/11 powódka zwróciła się do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin-Centrum w Szczecinie Ł. P. o wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Prowadzone przez komornika postępowanie nie doprowadziło do wyjawienia majątku dłużnika objętego wnioskiem. Dłużna spółka nie podejmowała korespondencji sądowej pod adresem siedziby przy ul. (...) w S.. W toku postępowania egzekucyjnego ujawniono rachunek bankowy dłużnej spółki w Banku (...), przy czym w odpowiedzi na zajęcie rachunku brak było wystarczających środków, co stanowiło przeszkodę w realizacji zajęcia. Na rachunku wystąpił ponadto zbieg egzekucji. Bezskuteczne okazało się również zajęcie wierzytelności w Urzędzie Skarbowym. Bezskuteczne okazało się zajęcie rachunku bankowego dłużnej spółki w Banku (...) S.A. Ustalono, że dłużna spółka była właścicielem V. rok produkcji 1993. Nie była właścicielem nieruchomości.

Postanowieniem z dnia 16 czerwca 2016 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Szczecin-Centrum w Szczecinie Ł. P. umorzył postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 1534/15 wobec jego bezskuteczności, obciążając dłużnika kosztami postępowania egzekucyjnego w kwocie 125,54 zł oraz przyznając wierzycielowi koszty zastępstwa prawnego w kwocie 1200 zł.

Dowód:

- postanowienie o umorzeniu z dnia 16 czerwca 2016 r. k. 14-15.

Pismem z dnia 29 listopada 2016 r. powódka wezwała B. K. (1) i A. K., jako członków zarządu spółki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. pełniących funkcję w momencie powstania zobowiązania, do zapłaty łącznej kwoty 19 953,12 zł w terminie do dnia 13 grudnia 2016 r.

Dowód:

- wezwania do zapłaty z dnia 29 listopada 2016 r. k. 19-20;
- dowód nadania k. 21;
- odpis KRS z dnia 29 lutego 2016 r. k. 16-18.

W 2017 roku został złożony wniosek o ogłoszenie upadłości spółki (...)” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S.. Upadłość spółki nie została ogłoszona. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. faktycznie nie prowadzi działalności operacyjnej. Rachunek spółki w banku (...) jest zajęty w związku z egzekucjami komorniczymi. W związku ze zbiegiem egzekucji komorniczych spółka nie może podjąć środków z rachunku, ani zaspokoić powódki.

Dowód:

- zeznania świadka E. K. k. 118;
- zeznania świadka T. B. k. 118-119.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił w oparciu o bezsporne twierdzenia stron (art. 229 k.p.c.), a nadto dowody z dokumentów, również znajdujących się w aktach sprawy X GNc 2968/11, w tym orzeczeń sądowych i postanowienia komorniczego, stanowiących dokumenty urzędowe (art. 244 k.p.c.), a także informacji KRS. Informacje zawarte w rejestrze przedsiębiorców są powszechnie dostępne, a dokonany w nim wpisom przysługuje domniemanie prawdziwości i wiarygodności. Przy czym strony nie kwestionując autentyczności ww. dokumentów, wyciągały jedynie częściowo odmienne wnioski. Ponadto Sąd opierał się na zeznaniach świadków T. B. oraz E. K., wobec której nakaz zapłaty się uprawomocnił, stąd została ona przesłuchana w charakterze świadka, a nie strony. Sąd ocenił ich zeznania jako wiarygodne, podobnie jak dowód z przesłuchania pozwanej B. K. (1), przy czym treść ich zeznań nie obaliła autentyczności i wiarygodności mocy dowodowej wspomnianych dokumentów urzędowych, w szczególności w zakresie bezskuteczności egzekucji komorniczej prowadzonej przeciwko spółce (...) sp. z o.o. w S. w sprawie Km 1534/15. Dla porządku wskazać należy, że sąd oddalił wniosek pozwanej B. K. (1) o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego wobec nieuiszczenia zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego. Ponadto Sąd oddalił wniosek tej pozwanej o przeprowadzenie dowodu z dokumentów z akt sądowych i komorniczych, o których mowa w sprzeciwie pozwanej, z wyjątkiem akt sądowych X GNc 2968/11, albowiem pozwana w określonym terminie sądowym zobowiązana o wskazanie konkretnych dokumentów z akt sądowych i komorniczych, z których wnosi o przeprowadzenie dowodu oraz o złożenie odpisów (kopii) ww. dokumentów wraz z dodatkowymi odpisami (kopiami) celem doręczenia ich stronie przeciwnej, albo do wykazania, że zwracała się o ww. dokumenty i sądy/organy omówiły ich wydania pozwanej, nie wykonała zobowiązania przewodniczącego w tym przedmiocie. Mimo doręczenia zobowiązania, pozwana w ogóle nie odniosła się do niego w określonym terminie. Co istotne, dopiero na rozprawie pozwana oświadczyła, że w ogóle nie zwracała się o wydanie odpisów żądanych dokumentów z akt sądowych / komorniczych w określonym 14-dniowym terminie, uznając, że nie zostaną jej wydane, gdyż nie jest stroną. Stanowi to nieuzasadnione przerzucenie inicjatywy dowodowej na sąd, zważywszy że dokumenty w aktach rejestrowych są jawne dla każdego, a ponadto pozwana dysponowała zobowiązaniem sądu do przedłożenia odpisów wnioskowanych dokumentów z pozostałych akt sądowych i komorniczych. Zgodnie z art. 250 k.p.c. jeżeli dokument znajduje się w aktach takich organów wystarczy przedstawić poświadczony odpis dokumentów, a sąd zażąda wydania odpisu dopiero wówczas, jeżeli strona sama nie może go uzyskać. Stąd zastrzeżenie zgłoszone do protokołu przez pozwaną w tym przedmiocie w trybie art. 162 k.p.c. jest bezzasadne.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało w całości na uwzględnienie.

Z art. 299 k.s.h., który był podstawą dochodzonego roszczenia, wynika, że w sprawie opartej na tym przepisie, wierzyciel powinien tylko wykazać bezskuteczność egzekucji przeciwko zadłużonej spółce i wskazać członka (członków) zarządu tej spółki, który na podstawie tego przepisu powinien ponieść odpowiedzialność osobistą i solidarną z innym członkiem zarządu. Przesłanki egzoneracyjne członka zarządu wymienione są w art. 299 § 2 k.s.h.; m.in. pozwany musi wykazać, że we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości albo że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości nastąpiło nie z jego winy. Jeżeli pozwany członek zarządu chce uwolnić się od odpowiedzialności, to powinien na podstawie art. 299 § 2 k.s.h. i art. 6 k.c. udowodnić jedną ze wskazanych okoliczności egzoneracyjnych.

Odpowiedzialność z art. 299 k.s.h. uwarunkowana jest prowadzeniem przez członka zarządu spraw spółki w sposób prowadzący do bezskuteczności egzekucji przeciwko niej, przy czym miernikiem oceny postępowania osoby odpowiedzialnej – w tym przypadku pozwanej B. K. (1) - są akty staranności przewidziane przede wszystkim w d. Prawie upadłościowym i naprawczym (art. 3 k.c.), polegające na wykonaniu obowiązku złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości w okolicznościach i w terminie tam przewidzianych. W przepisach tych ma znaczenie zarówno istnienie zobowiązań, jak i ich wymagalność. Dłużnik jest bowiem niewypłacalny, jeżeli nie wykonuje swoich wymagalnych (bieżących) zobowiązań pieniężnych (d. art. 11 ust. 1 u.p.n. w związku z art. 10 u.p.n.). Dłużnik będący osobą prawną jest też niewypłacalny, gdy jego zobowiązania przekroczą wartość jego majątku, nawet wówczas, gdy na bieżąco zobowiązanie wykonuje (d. art. 11 ust. 2 u.p.n. w związku z art. 10 u.p.n.). Na tym tle istotne jest ustalenie daty powstania obowiązku zgłoszenia upadłości (d. art. 21 u.p.n.). Prawo upadłościowe i naprawcze w d. art. 21 ust. 1 stanowi, że dłużnik jest obowiązany, nie później niż w terminie dwóch tygodni od dnia, w którym wystąpiła podstawa do ogłoszenia upadłości, zgłosić w sądzie wniosek o ogłoszenie upadłości. Jeżeli dłużnikiem jest osoba prawna, obowiązek ten spoczywa na każdym, kto ma prawo go reprezentować sam lub łącznie z innymi osobami (ust. 2). Ustalenie dnia, w którym spółka stała się niewypłacalna, wymaga bieżącego orientowania się w stanie interesów i majątku spółki, a zatem stanowi swoiste zaostrożenie odpowiedzialności członków zarządu, a dokonanie ustaleń w przedmiocie prawidłowości czasowej złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości niejednokrotnie wymaga opinii biegłego. Przy czym wobec nieuiszczenia zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego sąd takiego dowodu w niniejszej sprawie nie przeprowadził.

Warunkiem ponoszenia odpowiedzialności na zasadach określonych w tej regulacji jest jedynie posiadanie w odpowiednim czasie statusu członka zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Członkowie zarządu spółki mogą ponosić odpowiedzialność na podstawie art. 299 k.s.h. od chwili ich powołania do zarządu. Odpowiedzialność dotyczy też osób, które były członkami zarządu, gdy niezaspokojona przez spółkę wierzytelność stała się wymagalna, a jednocześnie były członkami zarządu w czasie właściwym do zgłoszenia spółki do upadłości. W razie bezskuteczności egzekucji odpowiedzialność za zobowiązania spółki na zasadach przewidzianych w art. 299 k.s.h. ponoszą osoby będące członkami zarządu w czasie istnienia tego zobowiązania, a ściślej – jego podstawy (chodzi o zobowiązania spółki, których podstawa istnieje w czasie sprawowania przez niego funkcji, a więc także zobowiązań jeszcze wtedy niewymagalnych) – tak Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 czerwca 2011 r., V CSK 347/10, Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 września 1999 r., II CKN 608/98.

Na podstawie art. 299 § 1 k.s.h. mogą być dochodzone od członka zarządu tylko wierzytelności istniejące do czasu pełnienia przez niego funkcji członka zarządu spółki. Nie ma natomiast znaczenia czas powstania wymagalności tych wierzytelności – tak Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 2006 r., III CSK 219/06.

Członek zarządu spółki z o.o. nie ponosi natomiast odpowiedzialności za zobowiązania spółki, które nie istniały w czasie sprawowania przez niego mandatu, bo powstały dopiero później. Przesłankami odpowiedzialności przewidzianej w art. 299 § 1 k.s.h. są więc istnienie określonego zobowiązania spółki z o.o. w czasie, w którym dana osoba była członkiem zarządu spółki (a więc niepowstałego później), oraz bezskuteczność egzekucji tego zobowiązania przeciwko spółce czy to w czasie pozostawania przez tę osobę członkiem zarządu, czy to już po jej odwołaniu z zarządu. Jeśli skład zarządu spółki z o.o. zmieniał się, to odpowiedzialność na podstawie art. 299 § 1 k.s.h. ponoszą

osoby będące członkami zarządu w czasie istnienia zobowiązania, którego egzekucja przeciwko spółce okazała się bezskuteczna. Osoba, która została odwołana z funkcji członka zarządu spółki z o.o. nie ma już od tej chwili wpływu na prowadzenie spraw spółki i nie może jej reprezentować, co musi więc wyłączać jej odpowiedzialność za zobowiązania spółki powstałe po jej odwołaniu. Jeżeli więc zobowiązanie spółki z o.o. powstało już po odwołaniu określonej osoby z funkcji członka zarządu tej spółki, to nie ponosi ona odpowiedzialności za to zobowiązanie na podstawie art. 299 § 1 k.s.h. nawet jeśli jej wpis jako członka zarządu nadal figuruje jeszcze w Krajowym Rejestrze Sądowym. Istnienie takiego wpisu nie rozstrzyga bowiem o ponoszeniu przez tę osobę odpowiedzialności na podstawie art. 299 § 1 k.s.h. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 2010 r., V CSK 172/10, po wygaśnięciu mandatu wskutek rezygnacji (art. 202 § 4 k.s.h.) były członek zarządu nie może reprezentować spółki i nie ma wpływu na prowadzenie jej spraw. Nie może zatem złożyć wniosku o ogłoszenie upadłości i o wszczęcie postępowania układowego ani wniosku o wpis do KRS (art. 14 w związku z art. 36 pkt 6 ustawy z 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym).

Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 9 lutego 2011 r., V CSK 188/10, ratio legis art. 299 § 1 k.s.h. **jest ponoszenie odpowiedzialności za zobowiązania spółki przez tych członków zarządu, za urzędowania których zaistniały przyczyny uzasadniające zgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości, a którzy nie zgłosili odpowiedniego wniosku. Inaczej mówiąc, odpowiedzialność ta dotyczy jedynie tych członków zarządu, którzy byli nimi w okresie, gdy zaistniały podstawy do ogłoszenia upadłości.**

Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z 11 marca 2008 r. (II CSK 545/07, LEX nr 385597) przepis art. 299 § 2 k.s.h. **przewiduje domniemanie winy członka zarządu w niezgłoszeniu wniosku o upadłość we właściwym czasie; członkom zarządu powinien być znany na bieżąco stan finansowy spółki i możliwość zaspokojenia długów.**

Zgodnie z poczynionymi ustaleniami w okresie, gdy pozwana B. K. (1) była jedynym członkiem zarządu spółki (...) sp. z o.o. (od 27 kwietnia 2012 do 5 lipca 2013 r.) zobowiązanie orzeczone prawomocnym nakazem zapłaty na rzecz powódki było już wymagalne. Ustalono, że w tym czasie Spółka (...) nie realizowała już na bieżąco wymagalnych zobowiązań, w związku z zatorami płatniczymi od innych kontrahentów spółka sama zaczęła borykać się z problemami finansowymi i pojawiały się opóźnienia w płatnościach spółki (...) wobec jej dostawców. W takiej jednak sytuacji to na pozwanej spoczywał ciężar wykazania, że w czasie sprawowania przez nią funkcji członka zarządu brak było podstaw do zgłoszenia wniosku o upadłość, a pozwana na powyższe jedynie wyjaśniła, że nie było takiej potrzeby, podczas gdy z przeprowadzonego postępowania dowodowego, w tym zeznań świadka T. B. i przesłuchania samej pozwanej wynika wprost co innego (opóźnienia w płatnościach).

W sytuacji gdy powód dysponuje postanowieniem komorniczym o umorzeniu egzekucji wobec jej bezskuteczności, a egzekwowana wierzytelność była wymagalna w okresie, gdy pozwana była członkiem zarządu, to pozwana zdaniem Sądu nie uwolniła się od tej odpowiedzialności. Fakt, że zobowiązanie, z tytułu którego powódka dochodzi obecnie roszczeń od pozwanej, było wymagalne, zanim pozwana objęła funkcję członka zarządu, nie ma tu nic do rzeczy, gdyż odpowiedzialność ta jest przede wszystkim sankcją za niezgłoszenie wniosku o upadłość we właściwym czasie, a nie za fakt zaciągnięcia zobowiązania, **co dotyczy również długu powstałego wcześniej. Zwolnieni od odpowiedzialności będą również ci członkowie zarządu, którzy po objęciu swojej funkcji i ustaleniu stanu interesów spółki, natychmiast złożyli odpowiedni wniosek (tak A. K. w Komentarzu do art. 299 k.s.h.).** Pozwana winna wykazać zaś, że nie była członkiem zarządu w czasie właściwym dla ogłoszenia upadłości, aby nie ponosić odpowiedzialności z art. 299 k.s.h. (czego nie uczyniła). Podkreślić trzeba, że pozwana ponosiła odpowiedzialność na podstawie art. 299 k.s.h. już od chwili powołania do zarządu, była jedynym członkiem zarządu, gdy niezaspokojona przez spółkę wierzytelność była wymagalna, przy czym nie wykazała, że nie była członkiem zarządu w czasie właściwym do zgłoszenia spółki do upadłości. Natomiast ustalono, że wniosek o upadłość został zgłoszony dopiero w 2017 r. i nie została ona ogłoszona (nie wykazano, z jakiej przyczyny).

Jak wskazano wyżej, pozwana nie obaliła również okoliczności bezskuteczności egzekucji, z powodu której umorzono postępowanie komornicze wobec spółki (...) sp. z o.o. Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że spółka

nie posiada majątku, z którego mogłaby zaspokoić się powódka, co wynika przede wszystkim z treści postanowienia komorniczego. Dłużna spółka mogła wskazać komornikowi majątek do zaspokojenia, zaskarżyć przedmiotowe postanowienie, czego nie uczyniła, albowiem nie podejmowała korespondencji pod aktualnym adresem siedziby. Zgodnie z zeznaniami świadków spółka nie prowadzi działalności operacyjnej, istnieje zbieg egzekucji oraz zajęcia środków zgromadzonych na rachunku bankowych, które nie pozwalają podjąć jakichkolwiek środków spółce z konta. Świadek E. K., aktualna prezes zarządu spółki, nie wnosiła o uchylenie tych zajęć, czy rozstrzygnięcie zbiegu, stąd gołosłowne są twierdzenia o rzekomych środkach pozwalających na zaspokojenie powódki bezpośrednio od spółki (...) sp. z o.o., skoro dotychczas tego nie uczyniono. Zwraca uwagę, że komornik bezskutecznie próbował zająć rachunek bankowy ww. spółki, jednak z uwagi na brak środków było to niemożliwe.

Odnosnie do wymagalności i wysokości roszczenia dochodzonego pozwem oraz bezzasadności zarzutu przedawnienia Sąd w całości podziela twierdzenia i wywody prawne strony powodowej w tym przedmiocie, odsyłając do całości argumentacji powódki zawartej w piśmie procesowym – odpowiedzi na sprzeciw z dnia 20 lutego 2019 r. (k. 72 i nast. akt sprawy) i przyjmuje je za własne, bez potrzeby ich powielania. Mając na uwadze treść art. 118 k.c. w brzmieniu sprzed nowelizacji dokonanej z dniem 9 lipca 2018 r. i przepisów przejściowych noweli (art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw, Dz. U. z dnia 8 czerwca 2018 r., poz. 1104), trzyletni termin przedawnienia roszczeń powoda, związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, który rozpoczął swój bieg przed wejściem w życie przywołanej ustawy, jeszcze nie upłynął. Po uprawomocnieniu się postanowienia komorniczego pismem z dnia 29 listopada 2016 r. powódka wezwała obie pozwane do zapłaty kwoty 19 953,12 zł dochodzonej pozwem w terminie do dnia 13 grudnia 2016 r. W dacie wniesienia powództwa w dniu 17 września 2018 r. dochodzone pozwem należności nie były jeszcze przedawnione i czynność ta spowodowała przerwanie biegu przedawnienia (art. 123 § 1 pkt 1 k.c.).

Stąd zasądzono od pozwanej całą dochodzoną pozwem kwotę , o czym orzeczono jak w pkt I sentencji wyroku, przy czym co do kwoty 19.953,12 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, liczonymi:

- od kwoty 9471,49 zł od dnia 14 grudnia 2016 r. do dnia zapłaty;

- od kwoty 6501,84 zł od dnia 17 września 2018 r. do dnia zapłaty

oraz kwoty 2667,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu odpowiedzialność pozwanej B. K. (1) jest solidarna z odpowiedzialnością E. K., wobec której Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy wydał dnia 28 września 2018 r. prawomocny nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w sprawie XI GNc 2558/18.

Podstawę roszczenia odsetkowego stanowił art. 481 w zw. z art. 455 k.c.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje podstawę prawną w art. 98 k.p.c., mając na uwadze, że powód wygrał proces. Powód poniósł opłatę od pozwu w kwocie 998 zł, opłatę skarbową 17 zł i 3.600 zł tytułem wynagrodzenia zawodowego pełnomocnika zgodnie z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800). Koszty te zasądzono na rzecz powoda od strony pozwanej, jako przegrywającej sprawę.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...) B. K. (...)

3. (...)